

“Hoàng Tử Cóc” Du Ngoạn Texas

Mai Thu Hương - Hoàng Diệu 67-74

NGÀY 1

Cuối cùng rồi cũng đến cái ngày mà cách đây 4 tháng tồn mấy cái “meo” qua lại, mấy cú điện thoại, bàn tới tính lui cho cái lịch trình đi dự “hội nghị” CHS HD ở Santa Anna, miền nam Cali, và họp mặt “second round” ở Fort Worth. Hôm nay tui và cu tí chuẩn bị đến phi trường quốc tế tại vùng DFW (Dallas Fort Worth Airport) để đón cái anh chàng chỉ học chung vồn vện trong một niên học 71-72, lớp 10B1. Trong suốt năm học ấy, không một lời trao đổi, không cả một cái gật đầu chào. Sau này qua những bài viết của các đồng môn Cựu Học Sinh Hoàng Diệu, tui mới biết rằng năm ấy là “mùa hè đỏ lửa”, “chiến trường sôi động” v...v... cho nên nhiều bạn “húi cua” đã trở thành những “hoàng tử... cóc” bất đắc dĩ. Kẻ nhảy lớp chuyển trường, người nhảy vào quân đội. Trong khi đó bọn “kẹp tóc” chúng tôi vẫn bình thản, không hề hay biết những chuyện gì đang xảy ra chung quanh mình. Ngày nhập trường kể đến, trong lớp thiếu vắng nhiều gương mặt của năm trước mà tui cũng vô tình không đặt dấu hỏi tại sao. Thế rồi một hôm tình cờ gặp anh ta với chiếc xe đạp lòng vòng trong xóm ...

nhà TBL... ở cạnh nhà tui
cách hai-ba-bốn căn nhà lận nghe!...

... thì ra hẳn cũng có nhã ý từ già bạn bè trước khi xách gói qua xứ Maple Leaf (Canada) tiếp nối con đường công danh. Cho đến bây giờ TBL và tui cũng không nhớ đích xác mình đã gặp hẳn năm ấy là năm nào, nên đã có lần đầu võ “meo” vì TBL nói năm này, tui nói năm kia và người trong cuộc cũng không biết năm nào. Thế là trót quớt...

Vài năm trước nhờ bạn bè, nhờ kỹ thuật tiến bộ, tui lần lượt tìm được tin tức các bạn cùng lớp, cùng niên khóa, cùng trường... Tuy đã trên 30 năm không gặp, không có ấn tượng nhiều lúc thuở còn là “con nai vàng ngơ ngác”, nhưng nhờ hơn năm trời liên lạc qua “i-meo”, điện thoại và trao đổi hình ảnh trên net, nên tui tin rằng sẽ nhận ra hẳn ngay từ cổng đón hành khách, không phải cầm bảng “tìm trẻ lạc NHP” hay mặc áo “nổi” làm tín hiệu. Theo lịch trình thì chuyến bay sẽ đến phi trường lúc 13:45, nhật hành lý ở cổng D39. Đến 12:30 tui check trên net lần nữa thì thấy chuyến bay đến sớm hơn 15 phút nên vội vã rời “bản dinh” cho kịp vì lúc ấy là giờ cao điểm, bà con lo vấn đề bao tử nên hay kẹt xe trên tuyến đường này. Hai mẹ con đến phi trường 13:15, chờ ở cổng D39 đến 14:00 mà chẳng thấy tăm hơi ông bạn già đâu. Cuối cùng mới khám phá ra rằng chuyến bay đổi giờ nên đổi luôn cả cổng đến. Thế là vội vàng vàng lái xe từ cổng D đến cổng A13. Ngoài hành lang lác đác vài người đang đợi xe hay người thân đến đón, bên trong thì vắng tanh và ông bạn tui vẫn “bật bóng chim tăm cá”. Trờ ra xe, tui nghĩ chẳng lẽ hẳn đã đi taxi về nhà (?!?!). Để thẳng con ngồi ngoài xe, tui trở vào bên trong ráng thử tìm lần nữa. Ngó quanh ngó quất bỗng thấy từ xa xa một dáng người “còm nhom”, đứng xó rờ một mình. Tui chợt nhớ đến lời diễn tả của chị Tuyết thì... chắc là hẳn ta đây nên vẫy tay cầu may, vậy mà đứng y chang. Thật là hú vía! Vì vừa đang lo lắng trong bụng, vừa mệt đừ vì “chạy đua bắt đất dĩ” nên không khách sáo, tay bắt mặt mừng, giới thiệu linh tinh gì cả, cùng nhau lên xe trực chỉ về “bản dinh” Fort Worth. Chiều hôm ấy tui đãi cả nhà món vịt nấu chao thật... “mặn mà”. Tối đó chắc mọi người khó ngủ vì... uống nhiều nước.

NGÀY 2

Hôm nay ông xã tui nghỉ ở nhà để đưa dzợ và bạn... đi chơi. Sau khi thanh toán món mì gói “dã chiến” và ly café sữa cho buổi điếm tâm, ba chúng tui chuẩn bị lên đường đi Austin, thủ phủ của Texas - khoảng 3 tiếng lái xe từ Fort Worth, để thăm gia đình ông bạn đồng niên TĐP. Vì đã “hẹn hò” trước nên khi đến nơi thấy TĐP đã đứng đợi ngoài cổng một Body Shop mà chủ nhân là anh Hoàn (?), anh vợ của TĐP. Tuy không bề thế trong bộ complet như trong hình “tờ khai gia đình” nhưng cũng không “bụi bặm” như trong bài “tha hương ngộ... hàng xóm” của Ngọc Ánh. Nghĩ là xem ra vẫn còn rất... phong độ! (cười mỉm chi cọt né!). Trong lúc đi tour vòng quanh shop dưới sự hướng dẫn của TĐP, NHP hỏi nhiều về cách thức sửa xe, sự khác biệt giữa các loại xe v...v... Bộ muốn học nghề để về Canada mở shop sau khi gát kiếm hả?

Trên đường về “tê xá” của TĐP, bọn tui ghé qua shop may gập Mai Phương, em gái của TĐP, học chung lớp với người bạn thời Sư Phạm của tui, sau đó là nhà anh Hoàn. Nhà nằm trên một miếng đất rộng khoảng 4 mẫu, với cây cối rậm mát phía trước, một hồ cá thật to, hàng tre xanh, có cả sún và sen.

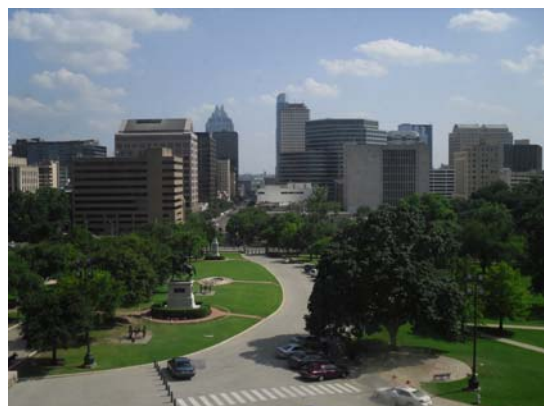

Vào nhà chào ông cụ, bố vợ TĐP, rồi ra phía sau nhà, ở góc cuối là một vườn trồng đủ các thứ rau, rồi là cây mận (plum), cây lê, cây táo v...v... Cây nào cũng sai oằn những trái. Thế là các “Tề Thiên” tha hồ hái...mận mà không phải ... trộm. Lê và táo hãy còn nhỏ, nên được tha bổng!

Về đến “tê xá” gặp chị Hiền, “nhà tôi” của TĐP, chị đãi món thịt bò “nướng chảo” (thay cho “ngói” hay “vĩ”) và món sò với secret recipe (công thức bí mật) của TĐP. Điềm đặc biệt của gia chủ là không bao giờ có “mắm tôm” trong menu. Ở đây cũng trồng đủ mọi thứ cây vùng nhiệt đới. Nhìn cây lựu với những đóa hoa đỏ ối to hơn ngón chân cái tui lại thấy tủi cho cây lựu nhà tui, hoa gì mà bé tèo tèo... mắc cỡ quá! Có lẽ biết tui thích trồng cây, nên trước khi rời “tê xá”, ông bạn TĐP & “nhà tôi” không quên chia sớt cho tui vài cây ớt, vài nhánh súp, hạt giống hoa gì quên mất tên rùi.... Thật cảm ơn tấm chân tình lần đầu gặp gỡ. Hẹn lần sau sẽ... làm xấu tiếp.

Sau khi tham quan Texas State Capitol, nơi làm việc của Thống Đốc tiểu bang, chúng tui đến một bờ hồ uống café và ngắm... vệt lệt. Nhưng có lẽ đã bị các quán ăn gần đó bắt làm món vịt Bắc Kinh hay món vịt tiết canh cũng không chừng nên trong hồ không còn con nào.

Cuộc vui nào rồi cũng tàn, đã đến giờ trở về Fort Worth. Nghe nói lại, sau khi ba chúng tui rời Austin, TDP về nhà khoảng 10 phút sau một trận mưa đã điều đèn đóm xuống thành phố này, trong khi đó đang trên đường về thẳng con gọi điện báo cáo là ở Fort Worth đang mưa lất phất.

À quên nữa, trước khi chia tay được chia thêm một cây lựu. Chuyến đi này... thiệt có lời... hi... hi

NGÀY 3

To be continued (se tiếp tục)

Mai Thu Hương - Hoàng Diệu 67-74

June 2010